

Interview Karin Ebels

Ben jij benieuwd naar verschillende routes die je kan afleggen binnen een loopbaan? Lees dan dit interview met Karin Ebels, arts-docent.

Ik ben Karin Ebels, 32 jaar oud en ik werk als arts-docent bij het klinisch training centrum van het Amsterdam UMC voor de Faculteit der Geneeskunde VU Amsterdam. Ook ben ik coördinator van het voorbereidende coschap (het eerste coschap van de master). Daarnaast ben ik bij verschillende projecten in de master betrokken.

Welke route heb je vanaf je studie Geneeskunde afgelegd?

In 2017 ben ik als arts-docent komen te werken bij de afdeling Huisartsgeneeskunde en Ouderengeneeskunde van het Amsterdam UMC locatie VUmc. Vanuit deze afdeling gaf ik o.a. verschillende lessen aan bachelorstudenten en heb ik meerdere tutorgroepen begeleid. Naast het lesgeven was ik bezig met het maken van toetsvragen voor tentamens in de opleiding geneeskunde. Ik merkte dat ik gelukkig werd van me in de stof te verdiepen. Ik vond het geweldig om met veel casuïstiek bezig te zijn en dit vervolgens te kunnen overbrengen aan studenten. Daarnaast mocht ik hecht samenwerken met verschillende academici en specialisten en daar heb ik veel van mogen leren. Ik heb gekozen voor het arts-docentschap omdat ik in het ziekenhuis aanliep tegen weinig tijd voor de individuele patiënt, veel productie draaien en de grote verantwoordelijkheid die dat met zich meebrengt. In het arts-docentschap kon ik mijn interesse van de inhoud van het vak en casuïstiek en diagnostiek combineren met lesgeven.

“Waar ik enthousiast over ben, dat volg ik”

Na 2 jaar miste ik het patiëntencontact. Hierdoor ben ik naast mijn arts-docentschap in het Amsterdam UMC gaan werken als arts-docent in het ziekenhuis bij de Spaarne gasthuisacademie. Bij deze baan gaf ik les aan coassistenten interne geneeskunde en heekunde en begeleidde ik de studenten op werkvloer. Bij de overdracht zocht ik voor de studenten interessante casuïstiek uit en na goedkeuring van de patiënt ging ik vervolgens met de studenten bij de patiënten langs. Ik gaf onder andere les in gespreksvoering met de patiënt, het lichamenlijk onderzoek, klinisch redeneren en *bedside teaching*. In 2019 kwam er een plekje vrij als coördinator van het voorbereidende coschap in het klinisch training centrum van het Amsterdam UMC, waar ik nu met veel plezier werk.

Wilde je altijd al arts-docent worden?

Ik had van tevoren niet bedacht om arts-docent te worden. Ik ben altijd al iemand geweest die gewoon het pad volgt waar ik op terecht kom. Waar ik enthousiast over ben, dat volg ik. Ik probeer een open blik te hebben en te kijken wat ik wel en niet interessant vind en wat mij ligt.

Hoe heb je de coschappen ervaren?

Positief. Het is bijzonder om een kijkje te krijgen in zoveel verschillende specialismen en persoonlijke en soms heftige ervaringen/omstandigheden van mensen. Daarnaast is het een bijzondere periode waarbij je mag leren van zeer kundige en toegewijde artsen, verpleegkundigen en niet te vergeten patiënten zelf. Af en toe was het ook zwaar hoor: veel aanpassen aan de omgeving, veel leren en grenzen verleggen in situaties die je niet kent.

Het leuke aan coschappen vond ik de vele patiëntverhalen, verschillende casuïstiek, de zoektocht (puzzel naar het juiste beleid voor de patiënt) en het voorbereiden en het geven van referaten. Informatie goed kunnen begrijpen om het weer uit te kunnen leggen aan anderen gaf en geeft nog steeds voldoening.

Een internist in het ziekenhuis zei ooit tegen me: “ik zie dat je een goede dokter bent, dat je hard werkt en slim bent, maar het belangrijkste is dat je hier ook gelukkig van wordt”. Toen ging er bij mij wel een belletje rinkelen. Het is niet alleen maar bewijzen dat je iets kunt maar je moet er ook gelukkig van worden. Het helpt als zo’n specialist dit tegen je zegt of als je tegen jezelf aanloopt en achteraf denkt ‘wil ik dit eigenlijk wel’.

Er ligt naar mijn mening bij coassistenten veel druk op het weten van je richting. Ik probeer mijn studenten mee te geven om met een open blik te kijken.

“Het is niet alleen maar bewijzen dat je iets kunt maar je moet er ook gelukkig van worden”

Hoe ziet een gemiddelde werkdag er uit?

Mijn werk is heel afwisselend. Samen met 9 andere arts-docenten geef ik les in het voorbereidende coschap. Daarnaast heb ik natuurlijk mijn coördinatie taken. Zo geef ik de ene ochtend les en heb ik het andere moment weer overleggen gepland. Ik ben betrokken bij de ontwikkeling van verschillende soorten onderwijs in het curriculum en buiten het curriculum. Het is een mooie afwisseling van praktisch en theoretisch, zelfstandig werken en werken in teamverband. Daarnaast is het mooie van mijn baan dat er een goede werk privé balans is waardoor ik tijd heb voor een andere passie, namelijk muziek maken en natuurlijk voor mijn gezin met in het bijzonder mijn zoontje van 1 jaar.

Beschouw je jezelf als arts?

Ik werk niet als praktiserend arts, maar beschouw mezelf wel als arts. Ik ben veel met de inhoud bezig. Ik probeer zo veel mogelijk kennis en vaardigheden bij te houden.

Waar zie je jezelf over 10 jaar?

Ik denk dat ik sowieso onderwijs blijf geven, want daar ligt m’n hart, maar verder zou ik het niet weten. Ik heb het motto ‘richt je eigen leven in zoals je dat zelf wenst’. Je hoeft niet één ding te gaan doen. Er komt iets op je pad en met hard werken en enthousiasme kom je er.

Natuurlijk zijn er artsen nodig die 80 uur in de week in de kliniek werken, vaak geweldige gepassioneerde artsen, met een enorme roeping, maar je geeft er ook veel voor op. Het moet je liggen. 70% van de studenten wordt geen klinisch specialist. Dat is goed om te beseffen.

Hoe kijk je terug op je loopbaan?

Ik ben er wel trots op. Ik ben heel blij dat ik deze functie heb en dat ik zoveel kansen krijg binnen de master Geneeskunde. Ik krijg veel vertrouwen waardoor ik lekker in mijn vel zit en ik ook goed uit de verf kan komen. Ik zit op m’n plek.

Welke tip heb je voor studenten die werken in het onderwijs overwegen?

Zie veel patiënten en lees veel casuïstiek. Je moet houden van de inhoud van het vak en het klinisch redeneer proces. Ook is het belangrijk dat je het onderwijs geven leuk vindt en je mensen kunt enthousiasmeren en boeien.

Welke tip zou je studenten van nu willen meegeven?

Doe wat je interessant vindt en waar je zelf gelukkig van wordt. Doe waar je je intrinsieke motivatie vandaan kan halen en niet omdat het moet voor een toets of praatje. Ontplooi jezelf waar je dat zou willen. Je kunt beter een bijzonder CV hebben dat je goed kunt beargumenteren en waar je enthousiast over bent, dan dat je het standaard pad hebt gevolgd waarmee je je eigenlijk niet kan onderscheiden op jouw manier.

“Je kunt beter een bijzonder CV hebben dat je goed kunt beargumenteren en waar je enthousiast over bent, dan dat je het standaard pad hebt gevolgd waarmee je je eigenlijk niet kan onderscheiden.”

‘Doe waar je intrinsiek voor gemotiveerd bent’